

POSTANOWIENIE

14 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Pawłyszcz

na posiedzeniu niejawnym 14 stycznia 2026 r. w Warszawie

na skutek skargi kasacyjnej B. G.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 11 lutego 2022 r., VI ACa 1863/16,

w sprawie z powództwa B. G.

przeciwko Bankowi S.A. w W.

z udziałem Rzecznika Praw Obywatelskich

o zapłatę,

odmawia B. G. uzupełnienia pkt III. wyroku z 11 września 2025 r. o przyznanie kosztów zastępstwa.

(G.G.)

UZASADNIENIE

POSTANOWIENIA Z 14 STYCZNIA 2026 R.

Sąd wydaje tylko jedno rozstrzygnięcie o kosztach (art. 108 k.p.c.), uwzględniające obejmujące zarówno poniesione koszty sądowe, jak i koszty zastępstwa (art. 98 § 2 i 3 k.p.c.). Błąd sądu w postaci nieuwzględnienia jakiegoś kosztu podlega naprawieniu tylko przez wniesienie środka zaskarżenia (nieprzysługującego od orzeczeń Sądu Najwyższego) lub sprostowanie (jeżeli wystąpił oczywisty błąd rachunkowy). W wyroku z 11 września 2025 r. Sąd Najwyższy orzekł w pkt III. o obowiązku zwrotu kosztów przez stronę pozwaną powódce, więc nie ma podstaw do uzupełniania wyroku w tym zakresie.

Powódka, wnosząca o uzupełnienie wyroku, zapewne zdawała sobie sprawę z niedopuszczalności uzupełnienia, gdyż wniosła nie o uzupełnienie wyroku, lecz

o uzupełnienie pkt. III wyroku, czyli orzeczenia o kosztach. Procedura cywilna nie przewiduje uzupełnienia punktu wyroku. Nie zachodziły także podstawy do rozpoznania wniosku powódki jako wniosku o sprostowanie wyroku (art. 130 § 1 zdanie 2 k.p.c.), gdyż – jak wskazano w uzasadnieniu wyroku – pominięcie kosztów zastępstwa przy obliczaniu należnego od przeciwnika zwrotu kosztów wynikało z uwzględnienia tych kosztów w postanowieniu o przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania.

[r.g.]

[a.ł.]